

Thôi còn đi học cấp một cấp hai. Tôi và đám bạn bè thường hẹn nhau vào ngày cuối tuần, giũu đi ăn trong cấp sách để lúc tan trường thì nhóm nhau đi đi đâu đó ăn uống. Nhưng món ăn rất là đơn giản như mì, khoai mì, trái cây trong vườn nhà, trường học, có đôi lúc còn đem theo cấp gạo nếp để nấu cơm trong trường nữa. Tất cả các cuộc vui đó đều là những bí mật nhỏ nhỏ, trẻ con của chúng tôi.

Lên lên một chút nữa, tôi là người mê tiểu thuyết. Và đã từng đọc cuốn: vũ khí bí mật của văn học xô viết. Tôi nhận ra rằng bí mật là một yếu tố, một vốn dĩ hiện hữu trong đời sống con người. Nó bao trùm quy luật riêng tư, thành quả lao động của con người trong sản xuất, trong kinh doanh. Tất cả những công việc sản xuất ra, như. Và hiện hữu của nó bao trùm ích của cả một đất nước.

Đến những năm tôi đi học cấp hai. Vì thành phố gia đình là "cố đô". Kinh tế rất phát triển. Gia đình tôi được đón một vị công an (sau này tôi mới biết là công an) tên là Lê Văn Khôi. Lúc đó đang trong thời kỳ chiến tranh hai miền Nam - Bắc. Gia đình tôi nuôi ông ấy bằng tiền ăn thức uống của nhà mình. Có gì ngon nhất thì đều dành cho ông ấy. Vì theo lời Cha Mẹ tôi thì ông ấy là người của Đảng, của Bác Hồ. Ông ấy đi và về trong đêm, ban ngày thì đi làm trong phòng không ra ngoài. Khoảng sáu tháng sau ông ấy ra đi, không biết là đi đâu. Sau này khi miền nam thất thủ, ông ấy từ miền nam trở về và có ghé thăm gia đình tôi. Tôi nhớ mãi ông ấy từng gia đình tôi gói quà gạo hai gói ... mì tôm. Lúc đó ông ấy đeo quân hàm thượng tá (đi tá ba sao) công an. Và tôi hiểu ra rằng: Trách nhiệm của người dân là phải nuôi Đảng, bao vệ bí mật của Đảng. Mà không được may mắn phản nản, vì bao vệ bí mật của Đảng là bao vệ bí mật của tổ quốc. Vì Đảng là Tổ Quốc - Tổ Quốc là Đảng !!! Đó cũng là bài học nghiêm lòng mà chúng ta cần sống đời cho tôi.

Tôi cũng từng đọc cuốn: "Những mưu chước và đi hốt động của Hồ Chí Minh". Trong đó có nói nhiều về những hốt động bí mật của ông, và các nước như: Pháp, Anh, Nga, Trung Quốc, Việt nam ... Tôi thấy rằng Hồ Chí Minh là một người có tài trong công tác hốt động bí mật, những vốn dĩ bất ngờ của ông. Và thì bí mật, dù là bí mật gì thì cũng có ngày bị lộ. Và nó là vào lúc nào thì nó mà thôi.

Và tôi cũng đã từng đọc bài viết của tác giả "phản động" Phan Đăng Nam (nói theo cách của công an cấp sống Việt Nam), trên mạng tìm kiếm Google.com, tôi gõ vào donamhai, và đọc được bài viết: Viết về chế độ Hồ Chí Minh. Tôi dù là một người khá bàng quan với vấn đề này, cũng không khỏi ngạc nhiên. Khi đọc những chuyện không thể bác bỏ (tôi đã nhìn thấy Miền Bắc có học vấn cao xác minh nội thông tin này). Tôi được biết qua những thông tin rằng

: Bác còn có những thông tin bí mật nữa, ví dụ Bác chỉ có bằng tiếng học mà đã lập ra được tờ báo Le Paria, gia đình Bác trước đây như thế nào, Bác đã biết khi xin vào học tại trường Thuộc Địa của Pháp. Nhưng mà theo những xét của Đảng (cs) thì là nói đi vào Việt gian phản động! Được biết, Bác còn là tác giả của cuốn: "Những mâu thuẫn và đối thoại trong cách mạng Việt Nam" mà tôi đã từng đọc, với bút danh Trần Dân Tiên. Chắc chắn khi viết cuốn sách này Bác đã không thể đoán được rằng, rồi có ngày giao thông đi lại thuận tiện, thông tin thông suốt như hiện nay, thì việc tìm hiểu sự thật về Bác là không khó khăn gì mấy. Vậy là bí mật được "bật mí".

Rồi khi Bác mất ngày 02/09/69 thì học tập tinh thần "bí mật" của Bác, Đảng (cs) lại bí mật dời ngày ... ra đi của Bác sang ngày mừng ba. Chắc là kiêng cữ trùng ngày Bác được tuyên ngôn được lập. Những nhu cầu duy tâm như vậy thì phải hiểu rằng: tránh đầu cho khỏi mặt như thế. Kiêng thì phải tránh trước chứ đừng sợ việc đã xảy ra rồi thì tránh làm sao nên nữa.

Với tinh thần đó, ngày nay các quan chức đưa những dự đoán hào trong nhiều năm nay là phải "công khai tài sản". Bằng học tập những quy định này tôi chỉ thấy những điều nằm trong vòng bí mật. Theo tôi được biết qua sách báo thì có những tài khoản trên giá hàng triệu, hàng chục triệu đô la Mỹ của một số quan chức Việt Nam hiện nay, được mở tại các nhà băng nước ngoài. Rồi đất đai, nhà cửa, công ty này công ty nọ. Họ buôn bán gì bí mật vì nhu cầu công khai thì không công minh được nên giấu. Chắc là nói thật ra rằng: Đó là của cải ăn cắp, ăn cắp, tham ô. Làm xong một dự án thì còn gì là bí mật nữa.

Rồi Đảng (cs) còn có bí mật nữa. Đó là bí mật về ... những dự án đầu tư. Những kế hoạch Quốc hội và qua được phát trên truyền hình, nên nào tôi cũng nghe nói về trách nhiệm của những dự án đầu tư. Những chủ nhà có văn bản nào quy định về những dự án đầu tư là gì. Chủ tịch xã, phòng ng, giám đốc, chủ tịch tỉnh hay là thủ tướng, tổng bí thư? Vậy là có sự bí mật trong việc xác định về những dự án đầu tư. Đến khi có sự việc không thể bằng bất được nữa, thì họ chỉ việc đưa ra vài con số thì thôi là xong.

Còn chuyện bí mật trong ... hiện pháp và pháp luật. Hiện pháp Việt Nam hiện nay có quy định được mà thực quy định thì do không kém gì do cá nhân vẫn minh tinh biến. Những điều được thực hiện theo pháp luật và "theo luật định". Nhưng nếu pháp luật đó không phải là nhân dân mà là "chuyên chính vô sản". Đó là thế pháp luật mà thực chất, pháp luật của kẻ thống trị. Ở đây có sự "bí mật" của cái gọi là: chuyên chính vô sản.

Cá nhân lãnh đạo mà nói thì gần đây chúng ta biết thêm một bí mật nữa, mang tên ông Phạm

Văn Đồng . Nguyên thủ tịch ng n c Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa , đã ký công hàm công nh n lãnh h i trong đó có hai qu n đ o Hoàng Sa và Tr n Sa c a n c ta cho Trung Qu c , vào ngày 14/09/1958 . t c là bí m t d n b n đ o này đã đ c gi bí m t t i năm ch c năm nay . Theo suy đoán thì s c n còn có nh ng bí m t khác n a . Nh ng n u tôi bi t , ai cũng bi t thì còn gì là bí m t n a .

V y ta th đi tìm câu h i : t i sao đ ng c ng s n Việt Nam l i có nh ng bí m t nh v y ? R t đ n gi n , vì h mu n che gi u nh ng x u xa th i nát , b o tàn c a h . B ng m i giá đ đo t b ng đ c danh ti ng cho cá nhân và cho đ ng c a h .

Việt đ n đây thì tôi l i nh đ n m t câu chuy n h i tr c năm 1975 . Do m t ng i lính b đ i "c H " sau khi b th ng i chi n tr ng Mi n Nam v k l i : Các anh ph i hành quân t B c Thái (tỉnh cũ c a Thái Nguyên) đi b qua Lào , qua r ng Tr n ng s n đ vào Mi n Nam . Đi b nh v y hàng m y tháng tr i m i vào đ n chi n tr ng . Khi đi h ph i c ng trên l ng nào g o n c , vũ khí súng đ n ... Và r i có m t l n n , h ph i khiêng c ng m t cán b cao c p c a đ ng . Ng i này to béo và hoàn toàn kh e m nh . Đi đ ng xa trèo đèo l i su i , bàn chân c a h ai n y đ u s ng t y , phù n r m máu . M t quá anh lính khiêng c ng ông cán b n , b v p ngã . Ông cán b b t ng b qu ng xu ng đ t đau đ ng . Ông ta đ ng d y quát tháo : các anh n n nh r ng , các anh khiêng đây là khiêng tài li u bí m t c a đ ng , ch không ph i là khiêng th ng Đ M i đâu nhá ! B c quá , ông ta quên m t vi c ph i bí m t tên c a mình .

Q a th t " vũ khí bí m t " c a đ ng c ng s n qu là kh ng khi p và gh e m ! Nó bao trùm lên đ i s ng xã h i Việt Nam hôm nay . Và vì b n ch t c a s bí m t là không công khai hu c là s che gi u , ng y trang nó đi . Nó th t tại h i khi b phanh phui nh ng đ i u x u , mà ng i ta c tình che gi u ... Ho c cho ng i bi t , ho c cho ng i gi u . Ng i gi u thì m t uy tin , m t lòng tin . Ng i bi t thì t n th ng , đau kh Nh ng tôi tin r ng : v t lên trên s t n th ng , đau kh đó Ng i Bi t s đ ng lên c t ti ng nói . ti ng kêu , ti ng thét ... đòi s th t , đòi s công b ng ./.